

Catlio.

Amplissime Catli.

(50).

Mensi propendendum alter abit ex quo tuas accipi refertas quidem illas laudibus et præconiis nimis quam immensis, quas ~~me~~^{re} admittere aliquatenus videar, dabis veniam si prorsus non attingo. Ego vero tunc temporis, ut minus me multo atque nunc occupatum agnovi, facile existimaui satisfacturum secundæ illi, quæ me dignatus es, petitioni, ut si quid hic nobis nimirum Poëticæ excideret prioribus illis magis assuendum traderemus. quæ causa est cur silentio nostro, ut ne succenseas confidenter quidem, ut nunc est, rogo. Enimvero, nisi quod hic vanitatis subesse veris, non distraxerunt hæc hactenus Legationis negotia, sed obtulerunt, ut jam facile potest conjicias, quid otii tam undique impedito suppetat ad id generis meditationem, quas omnino constat non constare nisi secessum scribentis et otii tribuis. Statur tamen oblectari et plane periculum facere æquid modo rerum Fluctibus in modis et tempestatibus urbis, verba Lyrae motura sonum connectere possem. neque diffitebor nonnihil Carminum se processisse ut, nisi serius forte advenero, unâ cum cæteris excendi non gravate tulerim. sed finem sanis non attingi; at ne præpessi quidem, neque, ut mens non sum, polliceri in ullam diem valeo. Nisi novo metu hortatu currentem incitare opera præstium duxeris, quæ nimirum certior fiam, quem omnino terminum per Typographos vestros præfigere poteritis. Si quid interea nimirum silendo peccavimus, compensationi sint versiculi isti, quos ut per occasionem carum natos, quas navigando effudimus ad te offeram, te præcipue celandum non putavi. Quem hic mihi Antagonidam sors objecit, R. Thotius est Med: Doct: peritissimus, natione Gallus et Casaubono olim ab interiori amicitia; Poëticæ nomine ~~Douglas~~^{atque charus} Herudis atque alii pridem notus mihi denique in pretio non vulgari quo claris annis percipias (nisi per hæc parallela satis id liquet) quam plane iste congressus fuerit. ubi quantum in eis modum est fastidire ceperis, rogo ut ad Parentem ^{vel} Fratrem ~~meum~~ ^{meum} portenda cures. Vale Vis Amplissime, et si quid alteri huius Poemati ultra inuigilandum censes, quam poteris brevi perscribe Londini ad. Febr. ab 22.

Tui amantissimis.

C. Hugenius.

(51).

J. Catlio.

Hæc denique, mi Catli, speciem pertinacis industriae. ^{retar} quæ enim intratibus, easdemque non forenses, sed aulicas et quidem Anglicanas, ista nobis exciderunt, nisi ipsa abunde iudicare sint, fama certe molestæ hinc ad modum negotiationis restatum faciet. Itaque quod nihil ^{re} dignum reporturus es, amplectere rogo, insipidum Poema, non mei nunc, sed maxime tui nominis gratiâ.

